

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 13 mars 2019
(OR. en)**

**2017/0309 (COD)
LEX 1878**

**PE-CONS 90/1/18
REV 1**

**PROCIV 96
JAI 1333
COHAFA 118
FIN 1044
CODEC 2413**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT
OM ÄNDRING AV BESLUT nr 1313/2013/EU
OM EN CIVILSKYDDSMEKANISM FÖR UNIONEN**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
BESLUT (EU) 2019/...**

av den 13 mars 2019

om ändring av beslut nr 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 196,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³,

¹ Yttrande av den 18 oktober 2018 (ännu ej offentliggjort i EUT).

² EUT C 361, 5.10.2018, s. 37.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 februari 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 7 mars 2019.

av följande skäl:

- (1) Unionens civilskyddsmekanism (nedan kallad *civilskyddsmekanismen*), som regleras genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU¹, förstärker samarbetet mellan unionen och medlemsstaterna och underlättar samordningen på civilskyddsområdet i syfte att förbättra unionens insatser vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor.
- (2) Civilskyddsmekanismen ska främja solidaritet mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), även om det samtidigt erkänns att det är medlemsstaterna som har det primära ansvaret för förebyggande, beredskap och insatser vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor.
- (3) Naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor kan inträffa varsomhelst på jorden och ofta utan förvarning. Både naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor har blivit allt vanligare, allt allvarligare till sin natur och alltmer komplexa, samtidigt som de förvärras av klimatförändringarnas effekter och ignorerar nationsgränser. De mänskliga, miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenserna av en katastrof kan vara i omfattning som inte tidigare är känd.

¹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

- (4) Den senaste tidens erfarenheter visar att frivilliga erbjudanden om ömsesidigt bistånd som samordnas och underlättas av civilskyddsmekanismen inte alltid är tillräckliga för att säkerställa att det finns tillräcklig kapacitet för att på ett tillfredsställande sätt tillgodose de grundläggande behoven hos de människor som drabbats av en katastrof eller att miljö och egendom erbjuds ett tillräckligt skydd. Detta gäller särskilt i de fall då medlemsstater drabbas samtidigt av återkommande eller oväntade katastrofer, oavsett om det är naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor, och den kollektiva kapaciteten är otillräcklig. För att råda bot på dessa brister och för att hantera framväxande faror bör alla unionsinstrument utnyttjas på ett fullständigt flexibelt sätt, bland annat genom att främja civilsamhällets aktiva deltagande.
- (5) Det är viktigt att medlemsstaterna vidtar lämpliga förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder, inbegripet att säkerställa tillgången till kapacitet av tillräcklig omfattning för att hantera katastrofer, särskilt skogsbränder. Eftersom unionen under senare år har ställts inför särskilt intensiva och omfattande skogsbränder som har visat betydande operativa luckor i flera medlemsstater och i den europeiska insatskapaciteten vid nödsituationer (EERC), inrättad i form av en frivillig pool av insatskapacitet som på förhand ställs till förfogande enligt beslut nr 1313/2013/EU, bör ytterligare åtgärder också vidtas på unionsnivå. Förebyggande av skogsbränder är också av grundläggande betydelse för det globala åtagandet om minskade koldioxidutsläpp.

- (6) Förebyggande är en viktig förutsättning för skydd mot naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor, och det behövs ytterligare åtgärder i detta avseende. För detta ändamål bör medlemsstaterna regelbundet delge kommissionen sammanfattningar av sina riskbedömningar och av bedömningen av sin riskhanteringsförmåga med fokus på centrala risker. Dessutom bör medlemsstaterna dela med sig av information om förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder, särskilt sådana som behövs för att hantera centrala risker som har gränsöverskridande effekter samt, när det är lämpligt, risker med låg sannolikhet och stora konsekvenser.
- (7) Kommissionen bör tillsammans med medlemsstaterna vidareutveckla riktlinjer för att underlätta informationsdelning om katastrofriskhantering. Dessa riktlinjer bör bidra till att främja jämförbarheten av sådan information, i synnerhet om medlemsstater står inför liknande risker eller gränsöverskridande risker.
- (8) Förebyggande och hantering av katastrofrisker innebär att man behöver utforma och genomföra riskhanteringsåtgärder som inbegriper samordning av ett brett spektrum av aktörer. När riskbedömningar och riskhanteringsåtgärder utarbetas är det viktigt att beakta de nuvarande klimatvariationerna och klimatförändringarnas prognostiserade utveckling. Utarbetandet av riskkartor är en avgörande faktor för att stärka förebyggande åtgärder och insatskapacitet. Åtgärder för att minska sårbarheten vad gäller befolkning, ekonomisk verksamhet, inbegripet kritisk infrastruktur, djurskydd och vilda djur och växter, miljöresurser och kulturella resurser såsom biologisk mångfald, skogens ekosystemtjänster och vattenresurserna, är av största betydelse.

- (9) För att stärka planeringen och samordningen av förebyggande och beredskap mellan medlemsstaterna bör kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, kunna inrätta särskilda samrådsmekanismer. Kommissionen bör dessutom kunna begära information om förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder i fråga om särskilda risker om en medlemsstat ofta begär stöd. Kommissionen bör bedöma sådan information i syfte att maximera unionens samlade stöd till katastrofriskhantering och stärka medlemsstaternas förebyggande- och beredskapsnivåer. Den administrativa bördan bör minskas och kopplingar till andra av unionens centrala politikområden och instrument bör stärkas, i synnerhet de europeiska struktur- och investeringsfonder som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (10) Översvämningar utgör en allt större risk för unionens medborgare. För att stärka förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder på området civilskydd och minska sårbarheten i deras respektive befolkningar i förhållande till översvämningssrisker är det nödvändigt att medlemsstaterna, när de gör sina riskbedömningar enligt detta beslut, till fullo utnyttjar bland annat de riskbedömningar som gjorts enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG¹ om bedömning och hantering av översvämningssrisker, i syfte att avgöra om deras vattendrag och kuster riskerar översvämningar och vidta lämpliga och samordnade åtgärder för att minska sådana risker.
- (11) Den kollektiva förmågan till katastrofberedskap och katastrofinsatser, särskilt genom ömsesidigt stöd i Europa, behöver förstärkas. I syfte att återspegla den nya rättsliga ramen enligt detta beslut bör *den europeiska insatskapaciteten vid nödsituationer* (EERC) och den frivilliga poolen i stället kallas *Europeiska civilskyddspoolen*.
- (12) En förstärkning av den europeiska civilskyddspoolen förutsätter en ökad finansiering från unionen när det gäller anpassning och reparation av kapacitet och operativa kostnader.
- (13) Utöver att stärka den totala befintliga kapaciteten bör rescEU inrättas för insatser vid övermäktiga situationer som en sista utväg när befintlig kapacitet på nationell nivå och den kapacitet som medlemsstaterna på förhand ställt till Europeiska civilskyddspoolens förfogande under rådande omständigheter inte kan säkerställa en effektiv insats vid olika typer av katastrofer.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvämningssrisker (EUT L 288, 6.11.2007, s. 27).

- (14) Regionala och lokala myndigheters roll i förebyggande och hantering av katastrofer är av stor betydelse, och deras insatskapacitet måste på lämpligt sätt involveras i all verksamhet som bedrivs för samordning och insättande enligt detta beslut, i enlighet med medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar och i syfte att minimera överlappningar och främja interoperabilitet. Sådana myndigheter kan spela en viktig förebyggande roll och är också de första som reagerar efter en katastrof, tillsammans med sin frivilligkapacitet. Det finns därför ett behov av kontinuerligt samarbete på lokal, regional och gränsöverskridande nivå i syfte att upprätta gemensamma varningssystem för snabba insatser innan rescEU mobiliseras samt regelbundna offentliga informationskampanjer om inledande insatsåtgärder.
- (15) RescEU-kapaciteten bör till sin natur fortsätta vara flexibel och kunna ändras för att hantera framtida utvecklingsförlopp och utmaningar, såsom konsekvenser av klimatförändringar.
- (16) Eftersom identifierade risker, total kapacitet och brister varierar över tiden krävs flexibilitet vid inrättandet av rescEU. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta genomförandeakter om fastställande av rescEU-kapacitet, med beaktande av de identifierade riskerna, den totala kapaciteten och bristerna.
- (17) För att kunna ha en fungerande rescEU-kapacitet bör det anslås ytterligare medel för att finansiera åtgärder som vidtas inom ramen för civilskyddsmekanismen.

- (18) Unionen bör kunna stödja medlemsstaterna genom att samfinansiera utvecklingen av rescEU-kapacitet, inbegripet hyra, leasing eller förvärv av sådan kapacitet. Detta skulle leda till att civilskyddsmekanismen blir betydligt effektivare, eftersom det säkerställs att det finns tillgång till kapacitet i sådana fall där man annars inte skulle kunna garantera effektiva katastrofinsatser, särskilt när det gäller katastrofer med vittomfattande konsekvenser som berör ett stort antal medlemsstater. Genom gemensam anskaffning av kapacitet möjliggörs stordriftsfördelar och en bättre samordning vid katastrofinsatser.
- (19) Unionens ekonomiska bistånd bör när det betalas ut för utvecklingen av rescEU-kapacitet fastställas med beaktande av förteckningen över stödberättigade kostnadskategorier som anges i detta beslut. Fullt ekonomiskt bistånd från unionen bör tillhandahållas för kapacitet som behövs för insatser för att bemöta risker med låg sannolikhet och stora konsekvenser som kan få betydande gränsöverskridande effekter och för vilka beredskapsnivåerna i unionen inte anses vara adekvata, baserat på de analyser av kapacitetsbristen som nationella civilskyddsmyndigheter och kommissionen har genomfört. Det bör även planeras för betydande samfinansiering när det gäller den kapacitet som har högst förvärvskostnader och löpande kostnader, t.ex. kapacitet för luftburen skogsbrandsbekämpning. Exakta samfinansieringssatser bör fastställas i fleråriga arbetsprogram.
- (20) För att uppnå en balans mellan nationellt ansvar och solidaritet bland medlemsstaterna bör en del av de operativa kostnaderna för insättande av rescEU-kapacitet berättiga till ekonomiskt stöd från unionen.

- (21) Medlemsstaterna eller deras medborgare kan drabbas kännbart av katastrofer som inträffar i tredjeländer. I sådana situationer bör rescEU-kapacitet även vara tillgänglig för att sättas in utanför unionen. Vid insättande av rescEU-kapacitet utanför unionen bör de operativa kostnaderna, med hänsyn till solidariteten mellan medlemsstaterna, belasta unionsbudgeten.
- (22) För att säkerställa en insats som är både samordnad och snabb bör beslutet om insättning och demobilisering, och eventuella beslut vid motstridiga begäranden, fattas av kommissionen i nära samordning med den begärande medlemsstaten och den medlemsstat som äger, hyr eller leasar den berörda rescEU-kapaciteten. Kommissionen och den medlemsstat som äger, hyr eller leasar rescEU-kapacitet bör ingå kontrakt för operativa ändamål där villkoren för insättande av rescEU-kapacitet anges.

- (23) Utbildning, forskning och innovation är viktiga aspekter av samarbetet på civilskyddsområdet. I syfte att effektivisera civilskyddsutbildning och civilskyddsövningar, stärka främjandet av innovation och dialog samt förbättra samarbetet mellan medlemsstaternas nationella civilskyddsmyndigheter och organ bör ett unionens kunskapsnätverk för civilskydd inrättas. Det nätverket bör grunda sig på befintliga strukturer, däribland kompetenscentrum, universitet, forskare och andra experter, unga yrkesutövare och erfarna volontärer på krishanteringsområdet. Fortsatt samarbete om utbildning, forskning och innovation med internationella organisationer bör också stärkas och, när så är möjligt, utvidgas till att omfatta tredjeländer, särskilt grannländer.
- (24) Civilskyddsaktörer ägnar sina liv åt att hjälpa andra och investerar tid och arbete för att bistå behövande. Detta mod och engagemang för unionens civilskydd bör erkännas av unionen.
- (25) Samtidigt som förstärkt civilskydd är en av de viktigaste prioriteringarna i unionen med tanke på utvecklingen när det gäller katastrofer, såsom väderrelaterade och med koppling till den inre säkerheten, är det mycket viktigt att säkerställa en stark territoriell och lokalt ledd dimension, eftersom lokala insatser är det snabbaste och effektivaste sättet att begränsa skador till följd av en katastrof.

- (26) Civilskyddsmekanismens förfaranden behöver förenklas, effektiviseras och göras mer flexibla så att man kan garantera att medlemsstaterna snabbt kan få tillgång till det bistånd och den kapacitet som behövs för att så snabbt och effektivt som möjligt reagera på naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor.
- (27) För att man ska kunna dra största möjliga nytta av de befintliga finansieringsinstrumenten och stödja medlemsstaterna att tillhandahålla bistånd, inbegripet vid katastrofer utanför unionen, beviljas finansiering enligt artiklarna 21, 22 och 23 i beslut nr 1313/2013/EU i enlighet med artikel 191.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹. Finansieringen av i synnerhet civilskyddsåtgärder och humanitärt bistånd bör dock förbli tydligt åtskild och fullt ut överensstämmande med deras respektive mål och rättsliga krav.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (28) Det är viktigt att säkerställa att medlemsstaterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att effektivt förebygga naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor och mildra effekterna av sådana katastrofer. Bestämmelserna i detta beslut bör förstärka kopplingen mellan förebyggande, beredskap och insatser inom ramen för civilskyddsmekanismen. Man bör även säkerställa samstämmighet med annan relevant unionslagstiftning om förebyggande och katastrofriskhantering, bland annat när det gäller gränsöverskridande förebyggande åtgärder och insatser vid hot såsom allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa, enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU¹. Programmen för territoriellt samarbete inom ramen för sammanhållningspolitiken innefattar särskilda åtgärder för att beakta motståndskraft mot katastrofer, riskförebyggande och riskhantering, och ytterligare insatser bör göras för starkare integration och större synergieffekter. Vidare bör alla åtgärder vara samstämda med, och aktivt bidra till att fullgöra, internationella åtaganden såsom Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030, Parisavtalet under Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar och FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling.

¹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG (EUT L 293, 5.11.2013, s. 1).

- (29) För att säkerställa ett övergripande och kontinuerligt utbyte av information om kapacitet och moduler som medlemsstaterna förfogar över måste information som laddas upp i det gemensamma kommunikations- och informationssystemet för olyckor (Cecis) konstant hållas aktuell. När det gäller information som tillhandahålls genom Cecis är det också lämpligt att medlemsstaterna i systemet registrerar kapacitet som inte på förhand ställs till den europeiska civilskyddspoolens förfogande och som de förfogar över för insättande av denna kapacitet genom civilskyddsmekanismen.
- (30) Det är lika viktigt att skapa synergieffekter och förbättra komplementariteten och samordningen mellan civilskyddsmekanismen och andra unionsinstrument, bl.a. sådana som kan bidra till att reparera och minska skadorna till följd av katastrofer.
- (31) I syfte att ändra de kategorier av stödberättigade kostnader som ska användas för att fastställa unionens ekonomiska stöd för utvecklingen av rescEU-kapacitet bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut vad gäller: fastställande av vilka typer av central insatskapacitet och vilken omfattning av denna som behövs för den europeiska civilskyddspoolen; fastställande av den kapacitet som rescEU består av, samtidigt som hänsyn tas till identifierade risker samt kapaciteten och bristerna som helhet; inrättande, förvaltning och upprätthållande av rescEU; inrättande och organisation av unionens kunskapsnätverk för civilskydd; riskkategorier med låg sannolikhet och stora konsekvenser och motsvarande kapacitet att hantera dem; samt kriterier och förfaranden för erkännande av långvarigt engagemang och extraordinära bidrag till unionens civilskydd, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (33) Eftersom målet för detta beslut, nämligen att öka den kollektiva förmågan att förebygga, ha beredskap inför och vidta insatser vid katastrofer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (34) För att säkerställa en smidig övergång mot ett fullständigt genomförande av rescEU bör kommissionen, under en övergångsperiod, kunna tillhandahålla finansiering för att säkerställa snabb tillgång till relevant nationell kapacitet. Kommissionen och medlemsstaterna bör sträva efter att anskaffa ytterligare kapacitet, inbegripet helikoptrar för brandbekämpning, för att redan sommaren 2019 kunna hantera risken för skogsbränder.
- (35) Beslut nr 1313/2013/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (36) För att man snabbt ska kunna tillämpa de åtgärder som föreskrivs i detta beslut bör det träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 1313/2013/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) Underlätta snabba och effektiva insatser vid katastrofer eller vid överhängande fara för katastrofer, inbegripet genom att vidta åtgärder för att begränsa omedelbara konsekvenser.”

ii) Följande led ska läggas till:

”e) Göra vetenskaplig kunskap om katastrofer mer tillgänglig och öka användningen av denna kunskap.

f) Stärka samarbetet och den samordningsinriktade verksamheten på gränsöverskridande nivå och mellan medlemsstater som löper risk att drabbas av samma typ av katastrofer.”

b) Punkt 2 a ska ersättas med följande:

”a) De framsteg som gjorts med att genomföra ramen för katastrofförebyggande, mätt i antal medlemsstater som har givit kommissionen tillgång till den information som avses i artikel 6.1 d.”

2. I artikel 4 ska följande punkt läggas till:

”12. deltagande stat: ett tredjeland som deltar i civilskyddsmekanismen i enlighet med artikel 28.1.”

3. Artikel 5.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) vidta åtgärder för att förbättra kunskapsbasen i fråga om katastrofrisker och på ett bättre sätt underlätta och främja samarbete och utbyte av kunskaper, resultat av vetenskaplig forskning och innovation, bästa praxis och information, också mellan medlemsstater som har gemensamma risker.”

b) Led f ska ersättas med följande:

”f) sammanställa och sprida information som gjorts tillgänglig av medlemsstaterna, organisera ett erfarenhetsutbyte om bedömningen av riskhanteringsförmåga samt underlätta utbytet av god praxis när det gäller förebyggande- och beredskapsplanering, inbegripet genom frivillig utvärdering.”

c) Led i ska ersättas med följande:

”i) framhäva riskförebyggandets betydelse och stödja medlemsstaterna i deras åtgärder för att öka medvetenheten hos, informera och utbilda allmänheten samt stödja medlemsstaternas insatser i fråga om att informera allmänheten om varningssystem genom att ge vägledning om sådana system, inbegripet på gränsöverskridande nivå.”.

4. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Riskhantering

1. För att främja en effektiv och konsekvent strategi när det gäller förebyggandet av och beredskap för katastrofer utan att utbyta känslig information, nämligen information vars offentliggörande inte skulle strida mot medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen, och främja utbyte av bästa praxis inom civilskyddsmekanismen, ska medlemsstaterna göra följande:

- a) Fortsätta utarbeta riskbedömningar på nationell eller lämplig subnationell nivå.
- b) Fortsätta utarbeta bedömningen av riskhanteringsförmåga på nationell eller lämplig subnationell nivå.
- c) Fortsätta utarbeta och förbättra planering för katastrofriskhantering på nationell eller lämplig subnationell nivå.

- d) Tillhandahålla kommissionen en sammanfattning av relevanta delar av de bedömningar som avses i punkterna a och b med fokus på centrala risker. För centrala risker med gränsöverskridande konsekvenser samt i förekommande fall risker med låg sannolikhet och stora konsekvenser ska medlemsstaterna beskriva förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder. Sammanfattningen ska tillhandahållas kommissionen senast den 31 december 2020 och därefter vart tredje år och om det föreligger viktiga förändringar.
 - e) På frivillig grund delta i utvärderingar av bedömningen av riskhanteringsförmåga.
2. Kommissionen får, i samarbete med medlemsstaterna, även inrätta särskilda samrådsmekanismer för att främja en lämplig planering och samordning av förebyggande och beredskap mellan medlemsstater som löper risk att drabbas av samma typ av katastrofer, inbegripet för de gränsöverskridande risker och risker med låg sannolikhet och stora konsekvenser som fastställs i enlighet med punkt 1 d.
 3. Kommissionen ska, tillsammans med medlemsstaterna, senast den 22 december 2019 vidareutveckla riktlinjer om inlämnande av de sammanfattningar som avses i punkt 1 d.

4. Om en medlemsstat ofta begär samma typ av bistånd genom civilskyddsmekanismen för samma typ av katastrof får kommissionen, efter en noggrann analys av skälen till och omständigheterna vid aktiveringen och i syfte att stödja den berörda medlemsstaten så att den kan stärka sin förebyggande- och beredskapsnivå,
- a) begära att medlemsstaten tillhandahåller ytterligare information om specifika förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder beträffande den risk som hör samman med den typen av katastrof, och,
 - b) på grundval av den information som tillhandahållits vid behov
 - i) föreslå att en expertgrupp sänds ut till medlemsstaten för att tillhandahålla rådgivning om förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder, eller
 - ii) ge rekommendationer för att stärka förebyggande- och beredskapsnivån i den berörda medlemsstaten. Kommissionen och medlemsstaten ska hålla varandra informerade om eventuella åtgärder som vidtas baserat på sådana rekommendationer.

Om en medlemsstat begär samma typ av bistånd genom civilskyddsmekanismen för samma typ av katastrof tre gånger inom tre på varandra följande år ska leden a och b tillämpas såvida inte en noggrann analys av skälen till och omständigheterna vid de ofta förekommande aktiveringarna visar att detta inte är nödvändigt.”

5. Artikel 10.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen och medlemsstaterna ska gemensamt arbeta för att förbättra planeringen av katastrofinsatserna, både vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor, inom ramen för civilskyddsmekanismen, även genom utarbetande av katastrofinsatsscenarioer på grundval av sådana riskbedömningar som avses i artikel 6.1 a och den översikt över risker som avses i artikel 5.1 c, kartläggning av tillgångar och utarbetande av planer för insättning av insatskapacitet.”

6. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Europeiska civilskyddspoolen”.

b) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. En europeisk civilskyddspool ska inrättas. Den ska bestå av en pool av frivillig insatskapacitet som på förhand ställs till förfogande av medlemsstaterna och ska omfatta moduler, annan insatskapacitet och andra kategorier av experter.

1a. Det bistånd som tillhandahålls av en medlemsstat genom Europeiska civilskyddspoolen ska komplettera befintlig kapacitet i den begärande medlemsstaten, utan att det påverkar medlemsstaternas primära ansvar för förebyggande av och insatser vid katastrofer på deras territorium.

2. Utifrån identifierade risker samt kapaciteten och bristerna som helhet ska kommissionen, genom genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 32.1 f, fastställa vilka typer av central insatskapacitet och vilken omfattning av denna som behövs för Europeiska civilskyddspoolen (nedan kallade *kapacitetsmålen*).

Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna övervaka vilka framsteg som gjorts vad gäller uppfyllandet av de kapacitetsmål som anges i de genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt och identifiera potentiellt betydelsefulla kapacitetsbrister i Europeiska civilskyddspoolen. Om sådana brister har identifierats, ska kommissionen undersöka huruvida det utanför Europeiska civilskyddspoolen finns nödvändig kapacitet tillgänglig för medlemsstaterna. Kommissionen ska uppmana medlemsstaterna att åtgärda allvarliga kapacitetsbrister i Europeiska civilskyddspoolen, och får stödja medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 20, 21.1 i och 21.2.”

7. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

RescEU

1. RescEU ska inrättas för att tillhandahålla bistånd vid övermäktiga situationer när den totala befintliga kapaciteten på nationell nivå och den kapacitet som medlemsstaterna på förhand ställt till Europeiska civilskyddspoolens förfogande under rådande omständigheter inte kan säkerställa en effektiv insats vid de olika typer av katastrofer som avses i artikel 1.2.

För att säkra en effektiv insats vid katastrofer ska kommissionen och medlemsstaterna i förekommande fall säkerställa en adekvat geografisk fördelning av rescEU-kapacitet.

2. Kommissionen ska, genom genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 32.1 g, fastställa den kapacitet som rescEU ska bestå av, med beaktande av identifierade och framväxande risker, total kapacitet och brister på unionsnivå, i synnerhet på områdena luftburen skogsbrandsbekämpning, kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära incidenter och akutsjukvård. Dessa genomförandeakter ska säkerställa förenlighet med annan tillämplig unionslagstiftning. Den första av dessa genomförandeakter ska antas senast den ... [tre månader efter dagen för detta besluts ikraftträdande].

3. RescEU-kapacitet ska förvärvas, hyras eller leasas av medlemsstaterna. För detta ändamål får direkta bidrag beviljas av kommissionen till medlemsstaterna utan en inbjudan att lämna förslag. När kommissionen upphandlar rescEU-kapacitet för medlemsstaternas räkning ska det gemensamma upphandlingsförfarandet tillämpas. Unionens ekonomiska bistånd ska beviljas i enlighet med unionens finansiella regler.

RescEU-kapacitet ska hysas av medlemsstater som förvärvar, hyr eller leasar denna kapacitet. Vid gemensam upphandling ska rescEU-kapaciteten hysas av de medlemsstater på vilkas vägnar den upphandlas.

4. Kommissionen ska fastställa kvalitetskrav för den insatskapacitet som ingår i rescEU i samråd med medlemsstaterna. Kvalitetskraven ska vara baserade på erkända internationella standarder i den mån sådana standarder redan existerar.
5. Den medlemsstat som äger, hyr eller leasar rescEU-kapacitet ska säkerställa att denna rescEU-kapacitet registreras i Cecis, och att den är tillgänglig och insättningsbar för insatser inom ramen för civilskyddsmekanismen.

RescEU-kapacitet får endast användas för nationella ändamål som anges i artikel 23.4a när den inte används eller behövs för insatser inom ramen för civilskyddsmekanismen.

RescEU-kapacitet ska användas i enlighet med de genomförandeakter som antas enligt artikel 32.1 g och med kontrakt för operativa ändamål som ingåtts mellan kommissionen och den medlemsstat som äger, hyr eller leasar sådan kapacitet genom vilka villkoren för insättning av rescEU-kapacitet anges närmare, inbegripet deltagande personal.

6. Kapacitet från rescEU ska vara tillgänglig för insatser inom ramen för civilskyddsmekanismen efter begäran om bistånd genom ERCC i enlighet med artikel 15 eller artikel 16.1–16.9 och 16.11–16.13. Beslut om insättande och demobilisering av rescEU-kapacitet och eventuella beslut vid motstridiga begäranden ska fattas av kommissionen i nära samordning med den begärande medlemsstaten och den medlemsstat som äger, hyr eller leasar kapaciteten, i enlighet med sådana kontrakt för operativa ändamål som anges i punkt 5 tredje stycket i den här artikeln.

Den medlemsstat på vars territorium rescEU-kapacitet sätts in ska ansvara för att leda insatserna. Vid insättande utanför unionen ska de medlemsstater som hyser rescEU-kapacitet ansvara för att säkerställa att rescEU-kapaciteten fullt ut integreras i den övergripande insatsen.

7. Vid insättande av rescEU-kapacitet genom ERCC ska kommissionen komma överens med den begärande medlemsstaten om det operativa insättandet av denna kapacitet. Den begärande medlemsstaten ska underlätta den operativa samordningen av sin egen kapacitet och rescEU-kapaciteten
8. Samordningen av de olika insatskapaciteterna ska vid behov underlättas av kommissionen genom ERCC i enlighet med artiklarna 15 och 16.
9. Medlemsstaterna ska underrättas om rescEU-kapacitetens operativa status genom Cecis.
10. Om en katastrof som inträffar utanför unionen på ett betydande sätt skulle kunna drabba en eller flera medlemsstater eller deras medborgare får rescEU-kapacitet sättas in i enlighet med punkterna 6–9 i denna artikel.

När rescEU-kapacitet sätts in i tredjeländer får medlemsstaterna, i särskilda fall, vägra att bidra med sin egen personal, i enlighet med den genomförandeakt som antas i enlighet med artikel 32.1 g och närmare preciseringar i de kontrakt för operativa ändamål som det hänvisas till i punkt 5 tredje stycket i denna artikel.”

8. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Unionens kunskapsnätverk för civilskydd”.

b) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska inrätta ett nätverk av relevanta civilskydds- och katastrofhanteringsaktörer och institutioner, däribland kompetenscentrum, universitet och forskare, vilka tillsammans med kommissionen utgör unionens kunskapsnätverk för civilskydd. Kommissionen ska ta vederbörlig hänsyn till den expertis som finns i medlemsstaterna och organisationer som är verksamma på fältet.

Nätverket ska, med en strävan efter en jämn könsfördelning, utföra följande uppgifter på området utbildning, övningar, erfarenheter och kunskapspridning, i tillämpliga fall i nära samarbete med berört kunskapscentrum:”.

ii) Led a ska ersättas med följande:

”a) Inrätta och förvalta ett utbildningsprogram för civilskyddspersonal och personal som arbetar med krishantering för förebyggande av, beredskap för och insatser vid katastrofer. Programmet ska vara sådant att det underlättar utbyte av bästa praxis på civilskyddsområdet och ska innefatta gemensamma kurser och ett system för utbyte av expertis på krishanteringsområdet, exempelvis utbyte mellan unga yrkesutövande och erfarna volontärer och utstationering av nationella experter från medlemsstaterna.

Utbildningsprogrammet ska ha till syfte att förbättra samordningen, samverkansförmågan och komplementariteten hos de kapaciteter som avses i artiklarna 9, 11 och 12 och stärka kompetensen hos de experter som avses i artikel 8 d och f.”

iii) Led f ska ersättas med följande:

”f) Stimulera forskning och innovation och främja införande och användning av relevant ny teknik inom ramen för civilskyddsmekanismen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”4. Kommissionen ska stärka samarbetet om utbildning och öka utbytet av kunskaper och erfarenheter mellan unionens kunskapsnätverk för civilskydd och internationella organisationer och tredjeländer för att bidra till att fullgöra internationella åtaganden om katastrofriskreducering, särskilt inom Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030 som antogs vid Förenta nationernas tredje världskonferens om katastrofriskreducering den 18 mars 2015 i Sendai, Japan.”

9. I artikel 15 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. När en katastrof inträffar inom unionen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, kan den drabbade medlemsstaten begära bistånd genom ERCC. Begäran ska vara så specifik som möjligt. En begäran om bistånd gäller under en period av högst 90 dagar, såvida inte nya element som motiverar ett fortsatt eller ytterligare bistånd lämnas till ERCC.”

10. I artikel 16 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

- ”1. När en katastrof inträffar utanför unionen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, får det drabbade landet begära bistånd genom ERCC. Biståndet får också begäras genom eller av Förenta nationerna och dess organ, eller en relevant internationell organisation. En begäran om bistånd gäller under en period av högst 90 dagar, såvida inte nya element som motiverar ett fortsatt eller ytterligare bistånd lämnas till ERCC.
2. Insatser enligt denna artikel får antingen genomföras som en oberoende biståndsinsats eller som ett bidrag till en insats som leds av en internationell organisation. Unionens samordning ska vara fullt integrerad med den övergripande samordning som tillhandahålls av Förenta nationernas kontor för samordning av humanitära frågor (Ocha) och ska respektera dess ledande roll. Vid katastrofer som orsakats av människor eller komplexa nödsituationer ska kommissionen säkerställa förenlighet med det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd* och respekt för humanitära principer.

* EUT C 25, 30.1.2008, s. 1.”

11. Artikel 19.1 ska ersättas med följande:

”1. Finansieringsramen för genomförandet av civilskyddsmekanismen för perioden 2014–2020 ska vara 574 028 000 EUR i löpande priser.

425 172 000 EUR i löpande priser hänför sig till budgetrubrik 3 ”Säkerhet och medborgarskap” i den fleråriga budgetramen, och 148 856 000 EUR i löpande priser hänför sig till budgetrubrik 4 ”EU i världen”.”

12. Följande artikel ska införas:

”Artikel 20a

Synlighet och utmärkelser

1. Allt bistånd och all finansiering som tillhandahålls i enlighet med detta beslut ska ge lämplig synlighet åt unionen, bland annat ska EU:s emblem ha en framträdande plats på sådan kapacitet som avses i artiklarna 11, 12 och 21.2 c. Kommissionen ska ta fram en kommunikationsstrategi i syfte att för medborgarna synliggöra de konkreta resultaten av åtgärderna inom civilskyddsmekanismen.
2. Kommissionen ska tilldela medaljer för att erkänna och hedra långvarigt engagemang för och extraordinära bidrag till unionens civilskydd.”

13. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 j ska ersättas med följande:

”j) Inrättande, förvaltning och upprätthållande av rescEU-kapacitet i enlighet med artikel 12.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led c ersättas med följande:

”c) Kostnader som är nödvändiga för att uppgradera eller reparera insatskapacitet så att den är redo och tillgänglig och kan sättas in som en del av Europeiska civilskyddspoolen, i enlighet med kvalitetskraven för Europeiska civilskyddspoolen och, där så är relevant, de rekommendationer som har utformats inom ramen för certifieringsprocessen (nedan kallade *anpassningskostnader*). Dessa kostnader kan inbegripa kostnader som avser modulernas funktionsduglighet och deras interoperabilitet med andra moduler och annan insatskapacitet, självständighet, fristående arbete, lämplighet för transport, förpackningskostnader och andra nödvändiga kostnader, förutsatt att dessa kostnader särskilt avser kapaciteter som ingår i Europeiska civilskyddspoolen.

Anpassningskostnader kan omfatta

- i) 75 % av de stödberättigande kostnaderna vid uppgradering, förutsatt att den summan inte överskrider 50 % av den genomsnittliga kostnaden för utvecklingen av kapaciteten, och
- ii) 75 % av de stödberättigande kostnaderna vid reparation.

Insatskapacitet som får finansiering i enlighet med leden i) och ii) ska stå till förfogande som en del av Europeiska civilskyddspoolen under en minimiperiod som är kopplad till den finansiering som erhållits och som varierar mellan 3 och 10 år från och med det att den är faktiskt tillgänglig som en del av Europeiska civilskyddspoolen, såvida kapacitetens ekonomiska livslängd inte är kortare än denna period.

Anpassningskostnader kan utgöras av enhetskostnader eller schablonbelopp som fastställts för varje typ av kapacitet.”

- ii) Led d i det första och andra stycket ska utgå.

c) Följande punkter ska läggas till:

”3. Ekonomiskt bistånd till de åtgärder som anges i punkt 1 j ska omfatta kostnader som är nödvändiga för att säkerställa att rescEU-kapacitet inom ramen för civilskyddsmekanismen är tillgänglig och insättningsbar, i enlighet med andra stycket i denna punkt.

Kommissionen ska säkerställa att det ekonomiska bistånd som avses i denna punkt motsvarar minst 80 % och högst 90 % av den totala uppskattade kostnad som är nödvändig för att säkerställa att rescEU-kapacitet inom ramen för civilskyddsmekanismen är tillgänglig och insättningsbar. Det resterande beloppet ska bäras av de medlemsstater som hyser rescEU-kapacitet. Den totala uppskattade kostnaden för varje typ av rescEU-kapacitet ska fastställas genom genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 32.1 g. De totala uppskattade kostnaderna ska beräknas med hänsyn till kategorierna av stödberättigande kostnader i bilaga Ia.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 om ändring av bilaga Ia med avseende på kategorierna av stödberättigande kostnader.

Det ekonomiska bistånd som avses i denna punkt får genomföras genom fleråriga arbetsprogram. För åtgärder som sträcker sig över mer än ett budgetår får budgetåtagandena delas upp i årliga delåtaganden.

4. När det gäller kapacitet som inrättas för insatser vid risker med låg sannolikhet och stora konsekvenser och som fastställs genom genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 32.1 ha, ska unionens ekonomiska bistånd täcka alla kostnader som är nödvändig för att säkerställa tillgänglighet och insättningsbarhet.
5. De kostnader som avses i punkt 3 kan utgöras av enhetskostnader, schablonbelopp och schablonsatser som fastställts för varje typ av kapacitet, enligt vad som är lämpligt.”

14. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Stödberättigande åtgärder i samband med utrustning och drift”.

- b) Följande punkt ska införas:

”1a. Unionens finansiella bistånd till transport av kapacitet som inte på förhand ställts till Europeiska civilskyddspoolens förfogande och som sätts in vid en katastrof eller vid överhängande fara för en katastrof i eller utanför unionen får uppgå till högst 75 % av den totala stödberättigande kostnaden.”

c) Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

- ”2. Unionens ekonomiska bistånd till kapacitet som på förhand ställts till Europeiska civilskyddspoolens förfogande får inte överstiga 75 % av kostanden för driften av kapaciteten, inbegripet transporter, vid en katastrof eller vid överhängande fara för en katastrof inom unionen eller i en deltagande stat.
3. Unionens ekonomiska bistånd till transporter får inte överstiga 75 % av den totala stödberättigande kostnaden i samband med transport av kapacitet som på förhand ställts till Europeiska civilskyddspoolens förfogande när denna kapacitet sätts in vid en katastrof eller vid överhängande fara för en katastrof inom unionen i enlighet med artikel 16.
4. Unionens ekonomiska bistånd till transportresurser får dessutom omfatta högst 100 % av de totala stödberättigande kostnader som beskrivs i leden a, b, c och d om detta är nödvändigt för att sammanförandet av medlemsstaternas bistånd ska bli driftsmässigt effektivt och om kostnaderna avser något av följande:
 - a) Korttidshyra av lagerkapacitet för tillfällig lagring av medlemsstaternas bistånd i syfte att underlätta samordningen av transporter.
 - b) Transport från den medlemsstat som erbjuder biståndet till den medlemsstat som underlättar samordningen av transporter.

- c) Ompackning av medlemsstaternas bistånd för fullt utnyttjande av den tillgängliga transportkapaciteten eller uppfyllande av särskilda operativa krav.
 - d) Lokal transport, transitering och förvaring i lager av bistånd som sammanförts i poolen i syfte att säkerställa en samordnad leverans till slutdestinationen i det land som begärt bistånd.
- 4a. När rescEU-kapacitet används för nationella ändamål i enlighet med artikel 12.5, ska alla kostnader, inbegripet underhålls- och reparationskostnader, täckas av den medlemsstat som använder kapaciteten.
- 4b. Vid insättning av rescEU-kapacitet inom ramen för civilskyddsmekanismen ska unionens ekonomiska bistånd täcka 75 % av de operativa kostnaderna.
- Genom undantag från första stycket ska unionens ekonomiska bistånd täcka 100 % av de operativa kostnaderna för rescEU-kapacitet som krävs vid katastrofer med låg sannolikhet och stora konsekvenser, när den kapaciteten sätts in inom ramen för civilskyddsmekanismen.
- 4c. För sådan insättning utanför unionen som avses i artikel 12.10 ska unionens ekonomiska bistånd täcka 100 % av de operativa kostnaderna.

4d. När det ekonomiska bistånd från unionen som avses i denna artikel inte täcker 100 % av kostnadsbeloppet ska den medlemsstat som begärt bistånd stå för det resterande beloppet, om inte annat avtalats med den medlemsstat som erbjuder bistånd eller den medlemsstat som hyser rescEU-kapacitet.”

d) Följande punkt ska läggas till:

”8. Transportkostnader kan utgöras av enhetskostnader, schablonbelopp och schablonsatser om fastställts för varje typ av kostnad.”

15. I artikel 26 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Åtgärder som får ekonomiskt bistånd inom ramen för detta beslut ska inte få bistånd från något annat av unionens finansieringsinstrument. I enlighet med artikel 191.1 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046*, ska dock ekonomiskt bistånd som beviljas i enlighet med artiklarna 21, 22 och 23 i detta beslut inte utgöra ett hinder för finansiering från något annat av unionens finansieringsinstrument i enlighet med det berörda instrumentets bestämmelser.

Kommissionen ska säkerställa att de som ansöker om och de som får ekonomiskt bistånd enligt detta beslut underrättar kommissionen om vilket ekonomiskt bistånd de erhåller från andra källor, inklusive unionens allmänna budget, och om pågående ansökningar om sådant bistånd.

2. Synergieffekter, komplementaritet och ökad samordning med andra unionsinstrument ska utvecklas, såsom instrument till stöd för sammanhållning, landsbygdsutveckling, forskning, hälso- och sjukvård, migrations- och säkerhetspolitik samt Europeiska unionens solidaritetsfond. Vid insatser i samband med humanitära kriser i tredjeländer ska kommissionen säkerställa komplementaritet och samstämmighet mellan de åtgärder som finansieras enligt detta beslut och de åtgärder som finansieras enligt förordning (EG) nr 1257/96 och att dessa åtgärder genomförs i överensstämmelse med det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).”

16. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Civilskyddsmekanismen ska vara öppen för följande länder:

- a) De länder i Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), i enlighet med de villkor som anges i EES-avtalet, samt andra europeiska länder om det finns avtal och förfaranden som tillåter detta.

- b) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i enlighet med ramavtal och associeringsrådsbeslut för respektive land, eller i liknande avtal.
- 1a. Deltagande i civilskyddsmekanismen ska innefatta deltagande i dess verksamhet i enlighet med de mål, krav, kriterier, förfaranden och tidsfrister som fastställs i detta beslut och ska ske i enlighet med de särskilda villkor som fastställs i avtalen mellan unionen och den deltagande staten.”
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
 - ”3. Internationella eller regionala organisationer och tredjeländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken får medverka i verksamhet inom ramen för civilskyddsmekanismen om ett relevant bilateralt eller multilateralt avtal mellan dessa organisationer eller länder och unionen tillåter detta.”

17. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”*Artikel 30*

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 19.5 och 19.6 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2020.
3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 21.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ... [dagen för detta ändringsbesluts ikraftträdande].
4. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 19.5, 19.6 och 21.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

5. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
 6. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
 7. En delegerad akt som antas i enlighet med artiklarna 19.5, 19.6 och 21.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”
18. I artikel 32.1 ska leden g och h ersättas med följande:
- ”g) Inrättande, förvaltning och upprätthållande av rescEU i enlighet med artikel 12, inbegripet kriterier för beslut om insättande och förfaranden för driften, samt de kostnader som avses i artikel 21.3.
 - h) Inrättande och organisation av unionens kunskapsnätverk för civilskydd som föreskrivs i artikel 13.

- ha) Riskkategorier med låg sannolikhet och stora konsekvenser och motsvarande kapacitet att hantera dem, som avses i artikel 21.4.
- hb) Kriterier och förfaranden för erkännande av långvarigt engagemang och extraordinära bidrag till unionens civilskydd som avses i artikel 20a.”

19. Artikel 34 ska ersättas med följande:

”Artikel 34

Utvärdering

1. Genomförandet av de åtgärder som får ekonomiskt bistånd ska regelbundet kontrolleras.
2. Kommissionen ska vartannat år lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om vilka insatser och framsteg som gjorts med avseende på artiklarna 11 och 12. Rapporten ska innehålla information om vilka framsteg som gjorts vad gäller uppfyllandet av kapacitetsmålen och de brister som finns kvar, i enlighet med artikel 11.2, med beaktande av inrättandet av rescEU-kapacitet i enlighet med artikel 12. Rapporten ska också innehålla en genomgång av budget- och kostnadsutvecklingen i fråga om insatskapacitet och en bedömning av behovet av att vidareutveckla denna kapacitet.

3. Kommissionen ska utvärdera tillämpningen av detta beslut och överlämna ett meddelande om detta besluts verkan, kostnadseffektivitet och fortsatta genomförande, i synnerhet om artikel 6.4 och rescEU-kapacitet, till Europaparlamentet och rådet, senast den 31 december 2023 och därefter vart femte år. Meddelandet ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av detta beslut.”

20. Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Övergångsbestämmelser

Till och med den 1 januari 2025 får ekonomiskt bistånd från unionen tillhandahållas för att täcka 75 % av kostnaderna för att säkerställa snabb tillgång till nationell kapacitet som motsvarar den som fastställs i enlighet med artikel 12.2. För detta ändamål får direkta bidrag beviljas av kommissionen till medlemsstaterna utan en inbjudan att lämna förslag.

Den kapacitet som avses i första stycket ska betecknas som rescEU-kapacitet till och med utgången av denna övergångsperiod.

Genom undantag från artikel 12.6 ska det beslut om insättande av kapacitet som avses i första stycket fattas av den medlemsstat som gjorde den tillgänglig som rescEU-kapacitet. Om en medlemsstat på grund av interna nödsituationer, force majeure eller, i undantagsfall, allvarliga skäl är förhindrad att göra denna kapacitet tillgänglig för en specifik katastrof ska denna medlemsstat underrätta kommissionen om detta så snart som möjligt med hänvisning till denna artikel.”

21. Artikel 38 ska utgå.
22. Hänvisningar till ”europeisk insatskapacitet vid nödsituationer”, ”EERC” och ”frivillig pool” i deras olika grammatiska former i hela texten till beslutet ska ersättas med en hänvisning till ”Europeiska civilskyddspoolen” i lämplig grammatisk form.
23. Bilaga Ia ska införas sådan den återges i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Befintliga arrangemang som omfattas av artikel 28 i beslut nr 1313/2013/EU ska fortsätta att gälla tills de vid behov ersätts.

Utfärdat i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

”BILAGA IA

KATEGORIER AV KOSTNADER SOM KAN VARA STÖDBERÄTTIGANDE VID BERÄKNING AV DEN TOTALA UPPSKATTADE KOSTNADEN I ENLIGHET MED ARTIKEL 21.3

1. Kostnader för utrustning
 2. Underhållskostnader, inbegripet reparationskostnader
 3. Försäkringskostnader
 4. Kostnader för utbildning
 5. Kostnader för förvaring i lager
 6. Registrerings- och certifieringskostnader
 7. Kostnader för förbrukningsvaror
 8. Kostnader för personal som krävs för att säkerställa att rescEU-kapacitet är tillgänglig och insättningsbar.”
-